

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

Гутнік К.О.

викладач другої категорії;

Устенко І.В.

викладач другої категорії,

*Коледж інформаційних технологій та землевпорядкування
Національного авіаційного університету*

РОЛЬ ПОТУЖНОСТІ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ У МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТИ

Актуальною проблемою сьогодення є розробка таких освітніх технологій, які здатні модернізувати традиційні форми навчання з метою підвищення рівня навчального процесу у вищому навчальному закладі.

Інформатизація освіти вимагає впровадження у вищу освіту інноваційних за змістом методів, засобів та форм професійної підготовки майбутніх фахівців нової формації, створення потужної інформаційної інфраструктури у вищих навчальних закладах з розвиненим інформаційно-комп'ютерним навчальним середовищем, впровадження Інтернет-технологій, електронного навчання, комунікаційних мереж (глобальних, національних, локальних). Саме на цьому питанні ми робимо наголос. Адже не можливо вимагати від студента якісного результату якщо викладач не орієнтується в швидкому та достовірному пошуку необхідної інформації зі свого предмету, наприклад: зручний пошук матеріалу ключовими словами, орієнтування в електронній бібліотеці, форматування документа в зручний режим для зберігання, читання та опрацювання.

На сьогоднішній день кожен студент має змогу скористатися благами інформаційних технологій (комп'ютер, ноутбук, планшет, комп'ютерні клуби та кафе). Адже користуючись з розумом тим самим дешевим смартфоном є змога оформити реферат, доповідь за допомогою додатку редагування тексту, який майже не поступається функціям усім відомого Microsoft Word. А вражаючи заощадить час на пошук необхідних фактів – доступ до мережі Інтернет, особливо

через Wi-Fi (у більшості навчальних закладах є власні безкоштовні онлайн-бібліотеки)

У сучасному розумінні більшість науковців пояснює, що інформаційна освітня технологія – це педагогічна технологія, яка використовує спеціальні способи, програмні та технічні засоби (кіно-, відео-, аудіозасоби, комп'ютери, телекомунікаційні мережі) для роботи з інформацією. Узагальнено, основні інформаційні технології, що використовуються в процесі викладання можна поділити на три категорії: інтерактивні (аудіовізуальні носії); комп'ютерне навчання (включаючи засоби мультимедіа); засоби телекомунікації (відеоконференції, форуми тощо) [2, с. 608-613].

На базі Коледжу інформаційних технологій та землевпорядкування Національного авіаційного університету у місті Київ нами було проведене дослідження, а саме у анонімному тестовому вигляді з двадцяти запитань, але кожен обраний варіант треба було письмово аргументувати. Анонімність була умовою комфорту отримання чесних та прозорих результатів, адже у студентів є потенційний рефлекс контрольної роботи, де ти маєш буди краще та розумніше ніж є дійсності. Мета опитування полягала у спостереженні за висловлюванням думок, професійних навичок аргументації та пошуку інформації з урахуванням інформаційних технологій та мети навчання в цілому.

Отже, всього було опитано 62 студента, різних курсів та напрямків спеціалізацій. З них: хлопців – 27, дівчат – 42. Вікові межі: 14-16 років – 17 студентів, 17-18 років – 28 студентів, 19-21 років – 15 студентів, 22– і більше – 2 студента. Як бачимо, більшість студентів повнолітні та сформовані особистості що вже мають зрілі погляди на ті чи інші ситуації та відношення до них. На велике здивування тільки 15% опитуваних змогли чітко аргументувати власну думку та коректно висловлювати побажання та зауваження з приводу власних відповідей. Це свідчить про те, що студенти мало часу приділяють усному діловому спілкуванню та практики висловлювати власну думку.

Одне питань тесту було провокаційне, у якому можна було обрати декілька відповідей, щоб побачити мету використання комп'ютерних та Інтернет-технологій студентів саме для навчання. Але результат зафіксував такі показники актуальності: 56 студентів використовують регулярно пошукові ресурси і не завжди з навчальною відповідальністю та 39 студентів обрали соціальні мережі для силкування, розваг, прослуховування музики, лише

11 студентів обмовились, що окрім розваг комп'ютер дійсно найліпший помічник у самопідготовці до навчання.

З аналізу усіх відповідей та аргументацій, щодо сучасного навчання хотілось би звернути увагу на виявленні дві найбільші проблеми та умови, що були освітлені студентами у поясненнях до тесту: 20% студентів обрали розвиток особистості шляхом саморозвитку, вивченню додаткових джерел – це пояснювалось зауваженнями до не сучасних умов навчання, відсутності та проявів індивідуальності кожного студента; 19% – впевненні, що розвиток студента пропорційно залежить від викладача (манері подачі матеріалу, зовнішнього та внутрішнього іміджу та обізнаності у своїй справі).

І на завершення даного експерименту – лише 22% опитуваних студентів зізнались, що завжди будуть боротися на результат, адже знання розцінюють, як інтелектуальну власність. 35% опитуваних студентів – розуміють, що таке достовірність інформації та її роль при самопідготовці до навчання.

Відповідно до отриманих результатів, хотілось би пояснити, що рейтингова система в ВНЗ являє собою кількісну характеристику якості навчальної діяльності, головною задачею рейтингової системи можна назвати стимулювання пізнавальної діяльності, регулярної самостійної навчальної роботи студентів протягом усього семестру; підвищення їх мотивації оволодіння освітніх програм; формування позитивного досвіду самоосвіти та самовиховання; підвищення рівня організації освітнього процесу. Але студент перекладає відповідальність на викладача (обирає найлегший шлях для себе для набуття необхідного рейтингу, а саме приділяти необхідний час професійній освіті, а участь у громадському, творчому житті ВНЗ, що призводить до пропусків пар без поважних причин). В даний момент відбувається внутрішній конфлікт: студент навчається по конспекту та відстоює власну думку, що під час лекції має бути наданий увесь необхідний матеріал і будь-які завдання для фахового саморозвитку сприймає, як марнування та крадіжка вільного часу.

Нажаль більшість сучасних студентів українських ВНЗ не готові до сприйняття інформації через засоби інформаційної комунікації, наприклад: залучання до аудиторних занять групи за допомогою веб-підключень (вебінари) за допомогою проведення відеоконференцій з використанням Google+ hangout, проведення аудиторних занять з використанням так усім нав'язаними Facebook та Twitter. Це

пов'язано з багатьма факторами. На нашу думку, по-перше це психологічне явище, що виховано стереотипом старшого покоління, що сприймають прогрес технологій лише для розваг. Тому студенти сприймають більшість завдань, що пов'язані з ПК як щось несерйозне, те що не потребує зусиль, часу на опрацювання та вивчення. По-друге це саморозвиток та сумлінність. «Інтернет забирає кращих» – улюблений жарт підлітків. Нажаль, це не жарт. Адже нездатність зосередитись на конкретному завданні це не відображення активності студента та ознака творчого пошуку, а перший прояв дуже слабких професійних навичок, приречення марнування вільного часу та знищення індивідуальності.

Отже, сучасними успішними тенденціями розвитку та провадження інформатизації освіти є: 1. створення єдиного освітнього простору (особливу увагу хотілось би звернути саме на викладачів, які дійсно зможуть без сторонньої допомоги бути впевненими користувачами цього простору); 2. активне запровадження та успішне використання нових засобів та методів навчання, що орієнтовані на використання інформаційних технологій; 3. регулярний синтез засобів та методів традиційного та комп'ютерного навчання; 4. формування інформаційної етики у навчанні та програмно-методичних комплексів викладачами в єдиному навчальному просторі; 5. зміна змісту діяльності викладача: з «репродуктора» знань через лекції до впевненого користувача ПК, орієнтира нових технологій, (що з одного боку, підвищує творчу активність викладача, а з іншого – потребує високого рівня технологічної та методичної підготовки), саме це надасть перевагу самореалізації «молодих» викладачів та їх значущість у колективі; 6. формування системи безперервного навчання як універсальної форми діяльності, що спрямована на постійний розвиток (наголос на безперервне навчання – адже вирішиться вічна проблема не викладу всього начального матеріалу у зв'язку з карантинном, стихійно-кліматичного явища, відсутністю належного опалення та хворобою самого викладача і т. д.).

Список використаних джерел:

1. Кремень В. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті і формування інформаційного суспільства [Текст] // Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах. – 2006. – № 6. – С. 4-8.
2. Тверезовська Н.Т., Сиротюк М.В. Сприйняття і обробка інформації як умова успішності комп'ютерного навчання / Н.Т. Тверезовська, М.В. Сиротюк //

Інформаційно-телекомунікаційні технології в сучасній освіті: досвід, проблеми, перспективи: Зб. наук. праць. – Вип. 1. – Львів, 2006. – С. 608-613.

3. Google Apps для учебных заведений [Електронний ресурс]. – URL: www.google.com/enterprise/apps/education/products.html. – Назва з екрану.

Лебединець Г.М.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова*

ЗАСТОСУВАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ЗАХИСТУ БАКАЛАВРСЬКИХ І МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ У ВНЗ УКРАЇНИ

Сучасний стан реформування системи освіти України передбачає створення ефективної системи підготовки фахівців, здатних вирішувати широке коло професійних завдань за допомогою комп'ютерної техніки [1, с. 1].

Широке запровадження комп'ютерної техніки у процесі навчання є важливим завданням педагогів, оскільки комп'ютери стрімко увійшли в різноманітні сфери повсякденної діяльності суспільства.

Запорукою успішної реалізації особистості в суспільстві є сформовані навички само презентації, одним з найважливіших чинників у цьому є розвинене на високому рівні усне мовлення людини, яка повинна вміти послідовно відстоювати свою точку зору, доцільно ставити питання й робити зауваження.

Можна написати геніальну наукову роботу, бути автором унікальних досліджень, але при цьому не вміти чітко, логічно і доступно оприлюднити свої здобутки. Тож не випадково підготовка до публічного виступу, а саме: захист бакалаврських і магістерських робіт – один із найважливіших напрямків у системі роботи з майбутніми науковцями, зокрема з тими, хто готується до захисту науково-дослідницької роботи.

Поза сумнівом уміння уміння й навички сформовані в ході дослідницької роботи позитивно позначаються на загальному розвитку студента: на високому рівні розвиваються усне мовлення, критичне мислення, увага, пам'ять, логіка, поширюється й